

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: V.M., nar. „x“, bytem „x“, zastoupeného Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem, se sídlem Janáčkovo nábřeží 84/9, 150 00 Praha 5, proti žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3.2.2015, č.j. CPR-20520-7/ČJ-2014-930310-V238,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“), zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Pardubice, ze dne 21.11.2014, č.j. KRPE-84846-38/ČJ-2014-170022-SV, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie (zákon č. 326/1999 Sb.). Žalobu odůvodnil následujícím způsobem:

Žalobce v rámci správního řízení podal odvolání cca 2,5 hodiny po termínu z důvodu nefunkčnosti internetového připojení. Požádal přitom správní orgán o navrácení v předešlý stav, neboť nebyla funkční internetová síť, toto řádně doložil důkazem o nefunkčnosti připojení poskytovatele internetového připojení Airwaynet. Tato žádost byla zamítnuta s odůvodněním, že advokát má sídlo zapsané na Janáčkovo nábřeží 84/9 v Praze 5. Je pravdou, že toto není zapsáno v matrice České advokátní komory, zde má také veškerou spisovou dokumentaci pro svou advokátní praxi a podílí se na nákladech pronájmu budovy. Žalobce měl tedy za to, že byly dány podmínky pro navrácení v předešlý stav, že byl učiněn potřebný úkon, tj. odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce upozornil na skutečnost, že na rozdíl od trestního práva, kde jsou rozsudky vždy doručovány do vlastních rukou žalovaných, a kde jsou rovněž velmi krátké lhůty k podání odvolání či stížnosti, v řízení o správním vyhoštění jsou rozhodnutí doručovány jen advokátovi. Přitom je mimořádně krátká lhůta 5 dnů. Práva cizinců jsou v tomto případě „*podstatně horší než práva občanů ČR nebo ostatních příslušníků členských zemí EU*“ a jsou v rozporu se zásadami Ústavního pořádku České republiky. K obraně tak byla poskytnuta žalobci lhůta kratší než občanům ČR ve správním řízení. Postup správního orgánu je přepjatě formalistický, dále žalobce „*upozornil*“ na rozpor zákona č. 326/1999 Sb. se „*sekundárními právními předpisy Evropské unie*“ a poukázal na to, že v době zadržení správním orgánem měla být u žalobce uplatněna tzv. fikce povolení pobytu, „*upozornil*“ na údajnou manipulaci s vízy v pasu žalobce, upozornil na fakt, že v ČR žalobce převážně pobývá 16 let, a že přístup k žalobci „*s ohledem na objem vykonané práce*“ je nepřiměřený, žalobce tvrdě pracuje v ČR 16 let, žije svou rodinu a přispívá na výživu své matce. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na obsah žalovaného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízením vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím právním a skutkovým závěrům:

Stěžejní otázkou projednávané věci je posouzení otázky, zda žalobce podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci správního vyhoštění včas či opožděně. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky není sporné, že k doručení tohoto rozhodnutí došlo dne 21.11.2014 a posledním dnem lhůty byl tedy den 26.11.2014. Lhůta pro podání odvolání projednávané věci činila 5 dnů od doručení tohoto rozhodnutí (§ 169 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na pobytu České republiky, v platném znění), o čemž byl ostatně žalobce poučen v rozhodnutí správního orgánu I. stupně o vyhoštění. Žalobce sice podal žádost o navrácení lhůty k podání odvolání proti zmíněnému rozhodnutí o správním vyhoštění, této žádosti však nebylo vyhověno, o čemž rozhodl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 1.12.2014 a odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 1.12.2014 potvrdil, a to rozhodnutím ze dne 3.2.2015, č.j. CPR-20520-8/ČJ-2014-930310-V238. Toto rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o navrácení lhůty k podání odvolání (§ 41 správního řádu), nabylo právní moci a v projednávané věci je nutné tak vycházet ze zásady presumpce správního aktu, tj. výše uvedeného rozhodnutí ve věci žádosti o navrácení lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění.

Krajský soud se v tomto soudním řízení zároveň zabýval zákonností postupu správních orgánů v souvislosti s žádostí žalobce o navrácení lhůty podle ust. § 41 správního řádu, kterou žalobce v tomto řízení podal, a o které rozhodl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 1.12.2004, a to tak, že této žádosti nevyhověl. Po odvolání proti tomuto rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení lhůty k podání odvolání rozhodl žalovaný správní orgán rozhodnutím ze dne 3.2.2015, č.j. CPR-20520-8/ČJ-2014-930310-V238. Důvodem této žádosti žalobce bylo jeho tvrzení o tom, že odvolání podal „cca 2,5 hodiny po termínu z důvodu nefunkčnosti internetového připojení“. Tuto žádost správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 1.12.2014 zamítl, když toto tvrzení považoval za obecné, a dále proto, že toto své tvrzení nějak „hodnověrně“ právní zástupce žalobce nedoložil a ze sdělení zástupce žalobce nevyplývalo, že účastník řízení či zástupce nemohl podání učinit jinak a jindy v průběhu běhu lhůty pro podání odvolání. Až v odvolání ze dne 4.12.2014 žalobce uvedl konkrétní údaje, tj. že internetová síť dodavatele Airwaynet a.s. přestala fungovat v 18:39:53 hod., poté fungovala jednu vteřinu a poté začala fungovat až 27.11.2014 v 00:00:00 hod., což doložil zprávou o servisním zásahu pana L.Š. Zamítnutí žádosti o navrácení lhůty k podání odvolání žalovaný odůvodnil následovně:

„Odvolací orgán k tomu uvádí, že byt' účastník řízení doložil chronologický výpis funkčnosti serveru, ze kterého však dostatečně nevyplývá, že internetová síť dodavatele Airwaynet a.s. byla nefunkční. Ani samotná zpráva o servisním zásahu pana L.Š., kde je uvedeno, že porucha internetového připojení na adrese Staňkova 44, Praha 4 mu byla nahlášena dne 26.11.2014 v 18.50 hod. a byla odstraněna v cca 0:00:00, přičemž k plnému obnovení provozu přístupu na internet došlo v 01:35:00. K tomu odvolací orgán uvádí, že z této zprávy předně nevyplývá, že by se mělo jednat o oficiální zprávu o poruše internetového spojení. Dále je odvolací orgán toho názoru, že pokud právní zástupce účastníka řízení sídlí na adrese Janáčkovo nábřeží 84/9, 150 00 Praha 5, je pro podání odvolání irelevantní, zda bylo na adrese Staňkova 44, Praha 4 funkční internetové připojení, či nikoli. Právní zástupce účastníka řízení měl, dle názoru odvolacího orgánu dostatečný prostor k podání včasného odvolání, což neučinil. Konečně, jak uvedl správní orgán I. stupně, mohl právní zástupce účastníka řízení podat odvolání v souladu s ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. i jiným způsobem, což neučinil. Odvolací orgán dále v souladu s ustanovení § 41 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., konstatuje, že správní orgán je oprávněn prominout zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Odvolací orgán je toho názoru, že v tomto případě se tomu tak nestalo, neboť za závažné důvody nelze považovat skutečnost, že mělo dojít k nefunkčnosti internetového spojení na adrese, která má být sídlem Ing. Mgr. Vlastimila Mlčocha.“

S výše uvedenými důvody pro zamítnutí této žádosti se krajský soud zcela ztotožňuje, když pro podání odvolání bylo zcela nerozhodné, zda bylo na adrese Staňkova 44 v Praze 4 funkční internetové připojení či nebylo, když právní zástupce žalobce měl lhůtu celých 5 dnů pro podání odvolání, a pokud hodlal na poslední chvíli odeslat odvolání z uvedené adresy, která navíc není jeho sídlem, tak musel počítat i s případnou poruchou, přičemž navíc odvolání mohl učinit v uvedené době běhu lhůty pro podání odvolání i jiným způsobem, což neučinil. Nelze rovněž přehlédnout, že konkrétní údaje o důvodech žádosti uvedl žalobce až v odvolání proti usnesení, kterým této žádosti nebylo vyhověno, což se může jevit i jako nevěrohodné, když ze zprávy L.Š. nevyplývá, že by se jednalo o oficiální zprávu o poruše internetového spojení.

V projednávané věci je tedy nesporné, že jestliže poslední den pro podání odvolání proti rozhodnutí o vyhoštění byl den 26.11.2014 a žalobce podal odvolání až dne 27.11.2014, což on sám ani nepopírá, tak se jedná o odvolání opožděné a námitky žalobce nemohou být důvodné. Na tom nemůže nic změnit ani poukaz žalobce na to, že tato lhůta je „*mimořádně krátká*“. Jedná se o zákonnou lhůtu, která je stanovena zvláštním zákonem a nelze ji srovnávat s lhůtami ve správním řízení. Pokud žalobce naznačuje, že práva cizinců jsou v tomto případě podstatně horší než práva občanů ČR a ostatních příslušníků členských zemí EU, tak i tato v podstatě nekonkretizovaná námitka nemohla být důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí. Délku této lhůty nelze považovat ani za nepřiměřenou s poukazem na srovnání práv žalobce jako cizince, tato nelze srovnávat s „*právy občanů ČR*“ a ostatních příslušníků členských zemí EU, ale pouze opět s právy cizinců, když tato lhůta se týká všech cizinců a nemohlo dojít k porušení ústavně chráněného principu rovnosti, neboť nerovnost lze namítat pouze tam, kde právní předpis stanoví pro všechny subjekty, které lze zahrnout pod osobní rozsah právního předpisu stejné podmínky (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 2.4.1996, sp. zn. Pl. ÚS 47/95). Rovněž se v případě „*přístupu správního orgánu*“ nemůže jednat o formalistický přístup, neboť postup žalovaného podle zákona, podle platné právní úpravy, nelze považovat za formalistický přístup, naopak správní orgán je vázán zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Rovněž další skutečnosti uvedené žalobcem, tj. že v ČR přebývá 16 let atd., nemohou mít vliv na skutečnost, že odvolání bylo podáno opožděně.

Krajský soud proto musel žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady v řízení podle obsahu spisu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 23. dubna 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová